Anul XXX Nr. 931 Duminică 16 octombrie 2022

Informația de Duminică

Publicație culturală și artistică. Editor Centrul Multicultural Poesis

15 octombrie 1922
15 octombrie 2022

Centenarul încoronării Regelui Ferdinand și Reginei Maria la Alba Iulia

PAGINA 3

Prin această încoronare a fost consfințit actul istoric de la 1 Decembrie 1918

La 15 octombrie 1922, Regele Ferdinand I Întregitorul și Regina Maria au devenit primii suverani ai României Mari

Roger Federer, o viață pentru tenis

A fost clasat pe locul 1 mondial de către Asociația Profesioniștilor din Tenis timp de 310 săptămâni, deținând și recordul de 237 de săptămâni consecutiveș a terminat ca numărul 1 la sfârșitul anului de cinci ori.

Federer a jucat într-o epocă în care a dominat tenisul masculin alături de Rafael Nadal și Novak Djokovic, denumiți Big Three, considerați în mod colectiv de unii ca fiind cei mai de succes trei jucători de tenis masculin din toate timpurile.ăaâ Campion la juniori la Wimbledon în 1998 și fost băiat de mingii, Federer a câștigat primul său titlu major de simplu la Wimbledon în 2003, la vârsta de 21 de ani.

PAGINA 4

A fost lansată păpușa Barbie care seamănă cu celebra cântăreață Tina Turner

O păpușă Barbie care are aspectul celebrei cântărețe americane Tina Turner a fost lansată joi de grupul Mattel, al doilea producător din industria jucăriilor pe plan mondial, informează cei de la variety.com.

Păpușa Tina Turner Barbie, parte din gama "Music Series" lansată de Mattel, o prezintă pe renumita cântăreață americană în aceeași ținută vestimentară pe care artista a purtat-o în videoclipul piesei sale "What's Love Got to Do With It", pentru a anticipa cea de-a 40-a aniversare a acestui cântec. Păpușa poartă o rochie mini neagră, o jachetă denim, dresuri negre și o pereche de pantofi negri cu toc înalt. Unul dintre cele mai notabile elemente ale noii păpuși este coafura sa voluminoasă, un stil pe care vedeta rock americană l-a adoptat adeseori pe scenă în anii '80 după ce a devenit o artistă solo.Cântecul "What's Love Got to Do With It", lansat în 1984, a devenit primul și singurul single al Tinei Turner (în calitate de artistă solo - n.r.) care a ajuns pe primul loc în topul american Billboard Hot 100. Acest cântec a dat și titlul filmului biografic din 1993 care îi este dedicat legendarei cântărețe americane, în care rolul ei a fost interpretat de actrița Angela Bassett. Tina Turner a câștigat trei premii cu acest cântec la gala Grammy Awards din 1985.

Bijuteriile reprezintă opere de artă în adevăratul sens al cuvântului

PAGINA 5

Liverpool, gazda Eurovision 2023

Reprezentanții BBC, televiziunea gazdă a competiției de anul viitor, au anunțat vineri seară că Liverpool a fost ales orașul-gazdă al ediției din 2023 a Concursului Muzical Eurovision. „Capitala mondială a muzicii pop" va găzdui cea de-a 67-a ediție a Eurovision Song Contest. Semifinalele concursului vor avea loc pe 9 și 11 mai, urmând ca marea finală să fie transmisă, în direct, sâmbătă, 13 mai. Eurovision Song Contest 2023 va avea loc pe Arena Liverpool de lângă râul Mersey, anunță site-ul oficial al competiției, eurovision.tv.

BBC, împreună cu Uniunea Europeană de Radiodifuziune (EBU), va organiza Concursul în colaborare cu UAȘPBC, radiodifuzorul public al Ucrainei și câștigătorii Concursului de anul trecut.

Liverpool a fost ales în urma unui proces puternic de licitație, care a examinat facilitățile de la locul de desfășurareș capacitatea de a găzdui delegațiile tuturor țărilor participante, fani și jurnaliștiș infrastructurăș și oferta culturală a orașului gazdă, reflectând victoria Ucrainei în 2022.

Supravizorul executiv al Eurovision Song Contest, Martin Österdahl, a salutat vestea spunând că „Liverpool este locul ideal pentru a găzdui cea de-a 67-a ediție Eurovision Song Contest în numele Ucrainei. Orașul este sinonim cu muzica și Liverpool Arena depășește toate cerințele necesare pentru a pune în scenă un eveniment global de această amploare. Am fost foarte impresionați de pasiunea pe care orașul a dat dovadă de a găzdui Concursul și de ideile lor pentru a-i plasa pe câștigătorii de anul trecut, Ucraina, în prim-plan".

În Masacrul de la Moisei au fost uciși 29 de etnici români

PAGINA 2

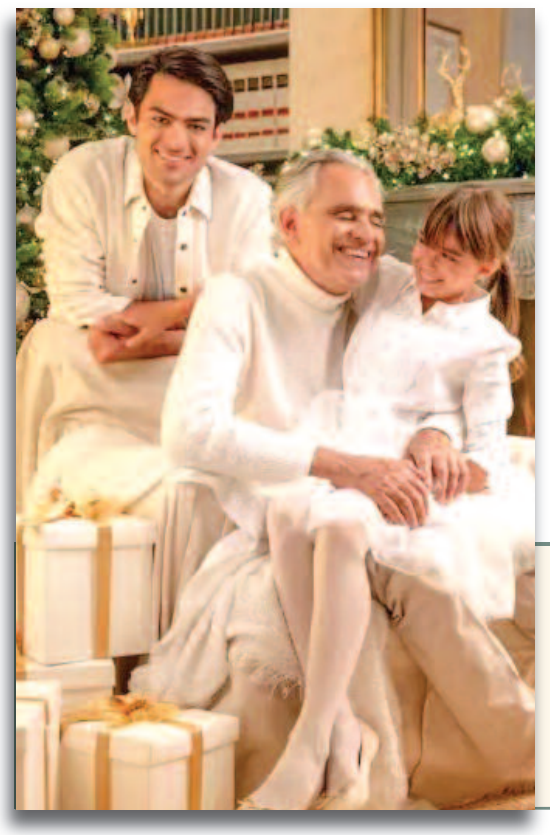

Andrea Bocelli a înregistrat un album alături de copiii săi

PAGINA 8

Număr finanțat de

Guvernul României – Ministerul Culturii

EVENIMENT

După Dictatul de la Viena din 30 august 1940, Nord-vestul Transilvaniei intră sub ocupație maghiară, întreg Maramureșul fiind alipit Ungariei. Comuna Moisei a fost printre primele așezări românești ce au intrat sub administrație ungară în 7 septembrie 1940. La data de 23 august 1944, România trece de partea Aliaților și alături de armatele sovietice încep luptele pentru recâștigarea Transilvaniei de Nord. La începutul lunii octombrie a anului 1944, frontul înainta în interiorul Ardealului, fiind eliberate primele teritorii. În aceste condiții au avut loc și crimele din Moisei.

Tamara Buciuceanu-Botez s-a stins din viață pe data de 15 octombrie 2019

A absolvit Liceul „Elena Doamna" din Suceava. Între 1948-1951 a frecventat Institutul de Teatru „Vasile Alecsandri" din Iași, însă în anul IV de studii s-a transferat la București, la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică la clasa profesorului Nicolae Bălțățeanu (asistentă Sorana Coroamă-Stanca).

Tamara Buciuceanu a terminat studiile în 1952. A fost una din reprezentantele generației de aur a teatrului românesc și era supranumită „Doamna comediei românești".

A jucat în peste 25 de filme, personajul său emblematic fiind profesoara Isoscel din seria Liceeni.

A jucat la Teatrul Giulești, Teatrul Bulandra, Teatrul Național „Ion Luca Caragiale", Teatrul de comedie etc. A interpretat-o pe Coana Chirița pe scena Teatrului Național din Iași.

A avut roluri importante în teatru în piese precum „Coana Chirița", „Romeo și Julieta la început de noiembrie", „Scaunele", „Cumetrele", „Doctor fără voie", „Nepotul", „Așteptând la arlechin", „Domnișoara Nastasia", „Mamouret" etc. Este cunoscută pentru interpretarea personajului Vica Delcă din piesa „Dimineață pierdută" după Gabriela Adameșteanu. De asemenea Tamara Buciuceanu a avut o carieră fructuoasă în televiziune, fiind celebră pentru cupletele sale din programele de Revelion. TVR Media a lansat în 2006 DVD-ul „Tamara Buciuceanu" ce cuprinde o selecție din aparițiile sale în programele de divertisment ale Televiziunii Române.

În data de 23 octombrie 2014, într-o ceremonie ce a avut loc la Castelul Peleș din Sinaia a primit din partea Casei Regale a României decorația Ordinul Coroana României în grad de Ofițer cu ocazia celei de-a 93-a aniversări a regelui Mihai I al României, decorație înmânată de principesa moștenitoare Margareta, Custodele Coroanei române.

În anul 2011, în semn de prețuire a impresionantei activități artistice, Tamara Buciuceanu-Botez a primit o stea pe Aleea Celebrităților, proiect inițiat de Teatrul Metropolis, în colaborare cu Primăria Municipiului București.

A fost căsătorită din 1962 cu medicul anestezist Alexandru Botez (decedat în 1996).

Tamara Buciuceanu-Botez s-a stins din viață pe data de 15 octombrie 2019, la vârsta de 90 de ani, din cauza unei afecțiuni cardiace.

Informația Zilei
ISSN 1222-4715

Director general - **D. Păcuraru**
Director editor: **Ilie Sălceanu**
Redactor șef suplimente - **Adriana Zaharia**
(Informația Zilei de Duminică și Sănătate și Frumusețe, Informația TV)

Redacția Satu Mare:
str. Mircea cel Bătrân nr. 15
Satu Mare, cod 440012
Telefon: 0261-767300
e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

În Masacrul de la Moisei au fost uciși 29 de etnici români

Se împlinesc 70 de ani de la masacrul de la Moisei, eveniment care avut loc la data de 14 octombrie 1944, atunci când unități militare maghiare aflate în retragere din Transilvania de Nord, pe Valea Izei, în două case de lemn aflate la ieșirea din comună, au ucis 29 de etnici români.

Ansamblul monumental de la Moisei al sculptorului Gheza Vida ridicat în memoria victimelor

După Dictatul de la Viena din 30 august 1940, Nord-Vestul Transilvaniei a intrat sub ocupație maghiară, întreg Maramureșul fiind alipit Ungariei. Comuna Moisei a fost printre primele așezări românești ce au intrat sub administrație ungară pe 7 septembrie 1940. La începutul lunii octombrie a anului 1944, frontul înainta în interiorul Ardealului, fiind eliberate primele teritorii. În aceste condiții au avut loc și crimele din Moisei.

Au fost identificate 31 de victime, dintre care două au rămas în viață

Cei doi supraviețuitori au fost Vasile Petrean, originar din comuna clujeană Pălatca, și Vasile Ivașcu, care ulterior a înnebunit parțial. Dintre cele 31 de victime, 24 erau originari din județul Mureș, 3 din județul Cluj și 4 din județul Maramureș. Acești țărani ardeleni erau internați în lagărele de muncă din orașul Vișeu de Sus, fiind acuzați de „trădare de patrie", de patriotism românesc ori partizanat.

În ziua de sâmbătă, 14 octombrie 1944, prizonierii din lagărul de la Vișeu de Sus au fost urcați de militari unguri într-un camion și transportați la Moisei, comuna fiind în prealabil complet evacuată de locuitori. 12 dintre ei au fost închiși într-o căsuță de lemn, fiind împușcați de către soldații maghiari, care trăgeau prin geamuri și ușă. În continuare au fost uciși și ceilalți români. Masacrul s-a întâmplat pe la orele 15, în aceeași noapte, militarii incendiind satul și arzând circa 300 de case.

Cadavrele intrate deja în putrefacție, au fost îngropate la două săptămâni după comiterea masacrului, când localnicii au revenit la gospodăriile lor. Deasupra gropii comune s-a înălțat o troiță de lemn, înlocuită dupa câțiva ani de un obelisc din piatră.

În anul 1983 cele două locuințe în care s-au săvârșit crimele au fost transformate în case memoriale, muzee deschise publicului larg, iar în amintirea martirilor a fost ridicat un ansamblu memorial. Monumentul cuprinde 12 figuri de piatră - 2 chipuri omenești și 10 măști tradiționale maramureșene - fiind realizat de sculptorul maramureșan Gheza Vida.

Crimele de la Moisei au constituit sursă de inspirație pentru filmul artistic "Ultima frontieră a morții", regizat de Virgil Calotescu în anul 1979, film care îi are în distribuție pe Florin Piersic, Ion Dichiseanu, Vlad Rădescu, Emanoil Petruț, Mihai Mereuță sau Mariana Mihuț.

Monument reabilitat, furt încă neelucidat

Monumentul construit de către Vida Gheza a fost reabilitat în totalitate cu bani de la bugetul local. Lucrările au constat undeva la 7 miliarde de lei vechi.

"Noi vom ține ceva ceremonial dedicate eroilor uciși la Moisei în data de 21 octombrie. Se va face o slujbă la biserica nr. 2, după care se va merge la monumentul care există acolo și se vor depune coroane. Armata va da onorul. Am reabilitat monumentul pe banii comunei, am împrejmuit acolo totul… Lucrările ne-au costat undeva la 7 miliarde și jumătate, lei vechi. Acum vrem să obținem ceva bani europeni pentru a reabilita casa muzeu care mai există. Este nevoie de a se înlocui acoperișul, de a schimba una alta pentru a rezista", a explicat primarul Ștețco.

Primarul Toader Ștețco a declarat că în zona acestui monument au fost filmate emisiuni care se difuzează pe posturile tv de muzică populară, cu artiști mai mult sau mai puțin locali. Sunt însă filmate în zonă și videoclipuri muzicale.

Propaganda comunistă a făcut din ei partizani, care ar fi luptat pentru eliberarea Transilvaniei de Nord

Un raport al Secretariatului de Stat pentru Naționalități, privind situația din Ardealul de Nord pentru numai două luni de ocupație hortistă (30 august 1940-1 noiembrie 1941), menționează sec: 919 omoruri, 1.126 schingiuri, 4.126 bătăți, 15.893 arestări, 124 profanări, 525 devastări colective și individuale și 218. 919 expulzări de ardeleni români peste linia de demarcație tăiată în trupul țării de Dictatul de la Viena. În această statistică nu este cuprins și masacrul de la Moisei. El s-a produs la finele războiului, în după-amiaza lui 14 octombrie 1944.

Puțini martori oculari au fost: un frate ale Elenei Stetcu, de la care s-a cumpărat casa în care există astăzi muzeul ce omagiază victimele. Omul tocmai se bărbierea, când în dreptul casei a oprit camionul cu români. De frică, a fugit peste apa Vișeului. Un altul a fost Vasile Tomoioagă, un localnic, copil pe atunci. Acesta avea să povestească peste ani evenimentul unui confrate de la o publicație județeană. Omul îi văzuse pe cei 29 de români lângă o fântână, păziți de „cenderii ungurești" (jandarmi unguri, cu pene la pălărie). Un sărman îi ceruse mamei lui spânz, o buruiană pentru oblojeală, căci avea picioarele rănite. Arestații credeau că sunt duși pe front. Apoi, „i-o băgat în casa aceea și i-o împușcat. O zâs că le dă mâncare". În toiul nopții, copilul, care rămăsese cu mama sa la niște vecini de peste apă, s-a pomenit cu „un om închegat în sânge". Era, după spusele lui, un supraviețuitor al masacrului: Vlad Ion din Săliștea. Din curiozitate, împreună cu un alt copil, a mers în dimineața zilei următoare la locul crimei, unde „erau oameni cu fața-n sus, ochii deschiși, tăt sânge erau în gură, și când i-am văzut am fujit, ne-am temut de ei", după cum a povestit Vasile Tomoioagă.

Oficial au fost 29 de victime din care 14 sau 15 au fost împușcate într-o casă, restul într-alta, aflată pe locul unde este acum grupul statuar al eroilor de la Moisei. Cei uciși erau țărani români din Mureș, Cluj, Sălaj și Maramureș și făceau parte din detașamentele de muncă forțată.

Lucrau la drumuri forestiere, la lucrări genistice pentru armata ocupantă, din Munții Copilașului. La finele celui de-al Doilea Război Mondial, ei au dorit să devină liberi cu câteva zile mai devreme, fugind. Dar au fost prinși de către trupele hortiste în retragere și ținuți două săptămâni nemâncați într-o casă din Vișeul de Sus.

În dimineața zilei de 14 octombrie 1944, au fost încărcați în două camioane militare, păziți de acei tabor-cenderi din armata hortistă, și aduși aici în Moisei, înghesuiți în cele două case, asupra lor trăgându-se pe geam și pe uși".

Hortiștii i-au considerat însă trădători ai statului maghiar. De aceea fuseseră arestați și duși în lagărul de muncă forțată de la Leordina. Dar ei nu au fost nici una, nici alta. Erau oameni simpli, ridicați din satele lor fără vină. Când comandantul lagărului, Bodonyi Kalman, a plecat la spitalul din Satu Mare, oamenii au părăsit lagărul, încercând să ajungă la casele lor. Dar au fost prinși și masacrați. Au existat doi supraviețuitori, deși se vorbește și de un al treilea: Vasile Peteanu, din Palatca – Cluj, și Vasile Ivașcu Drăgan din Vișeu. Ultimul a povestit că Andreica Ioan, zis „Vivat", din Vișeul de Mijloc, s-a împotrivit, însă hortiștii l-au străpuns cu baionetele și apoi l-au împușcat.Peste supraviețuitori căzuseră trupurile ciuruite de gloanțe ale celorlalți. Peteanu a fost rănit la umăr și la cap.

Gheza Vida, cel mai important sculptor modern din Maramureș

S-a născut în data de 28 februarie 1913 la Baia Mare, Austro-Ungaria (astăzi în România), într-o familie de mineri. Tatăl, Iosif Vida, era dintr-o familie de țărani români, iar mama sa, Rozalia, avea după tată origini slovace.

Tatăl său moare în 1916 din cauza rănilor suferite în razboi. În analiza CNSAS, Vida Gheza e notat cu naționalitate maghiară.

Încurajat de învățătorii săi, începe să cioplească încă din școala primară animale, păsări și figuri umane. Avea 10 ani când cioplește din briceag o nuntă și o înmormântare țărănească. Talentul său deosebit l-a determinat pe patronul mamei sale să ajute copilul, achitându-i taxele școlare la Liceul „Gheorghe Șincai" din Baia Mare. Aici i-a avut profesori de desen pe sculptorii Eugen Pascu și Gheorghe Manu.

Opera lui Vida gravitează în jurul a două viziuni, oarecum divergente, dar neașteptat de bine îmbinate în creația sa.

Cea dintâi, telurică, are rădăcina în energia primară, forța brută, de început de Lume și a fost pusă în lumină prin lucrări reprezentând munca omului simplu cum sunt "Butinarul", "Cosaș", "La plevașcă", "Mineri", "Miner ghemuit cu lămpaș", "În pădure", "Muncitor forestier", Monumentul Minerului din centrul orașului Baia Mare (1956) etc.

În "Monumentul de la Moisei" (1966), cele 12 coloane dispuse circular, reprezentând figuri de maramureșeni sau măști din mitologia locală, evocă masacrul de la Moisei comis la 14 octombrie 1944.

Marea sa capacitate de a observa și înregistra faptele și de a le proiecta într-o mare perspectivă o demonstrează compoziția "Sfatul bătrânilor" (1971).

Artistul alege din viața satului un moment grav și solemn: bătrânii, așezați pe băncile de lemn, se sfătuiesc, dincolo de concretul vieții de fiecare zi, integrând parcă experiențele tuturor înaintașilor lor.

Materialul său preferat, lemnul, accentuează volumele și le dă pregnanță în spațiul pe care îl propune substanța operei, în același timp valorificând sobrietatea străvechimii.

Admirația sa pentru țăranii simpli - cu care dealtfel a lucrat împreună și s-a sfătuit la multe din operele sale - și pentru modul lor de viață în forma cea mai arhaică și mai curată a fost până la urmă izvorul de seve pentru creația sa de o forță copleșitoare.

"Te binecuvântez, iubită Românie, țara bucuriilor și durerilor mele, frumoasă țară, care ai trăit în inima mea și ale cărei cărări le-am cunoscut toate. Frumoasă țară pe care am văzut-o întregită, a cărei soartă mi-a fost îngăduit să o văd împlinită. Fii tu veșnic îmbelșugată, fii tu mare și plină de cinste, să stai veșnic falnică printre națiuni, să fii cinstită, iubită și pricepută." - Regina Maria a României

În 15 octombrie 1922 avea loc la Alba Iulia încoronarea Regelui Ferdinand și Reginei Maria

Încoronarea ca suverani ai tuturor românilor a fost momentul simbolic care a încununat procesul de creare statului român

În fața reprezentanților tuturor provinciilor românești reunite, în fața armatei și clerului, a reprezentanților corpului diplomatic și trimișilor speciali ai unor state, într-un mic orășel din inima Transilvaniei și a României, Ferdinand și Maria s-au transformat, într-o noapte, din regii unei Românii mici, pe care o moșteniseră în 1914, în regii României Mari, născută dintr-un ocean de lacrimi și un fluviu de sânge vărsat între 1916-1919, într-un mare război pentru eliberarea și unirea tuturor românilor.

În 15 octombrie 1922, Regele Ferdinand I Întregitorul și Regina Maria au devenit primii suverani ai României Mari. De aceea, anul 2022 a fost declarat Anul Centenarului Marii Uniri și a fost marcat de evenimente religioase și culturale care au evocat acest moment istoric. Sursa fotografii: Arhivele Naționale ale României

În data de 15 octombrie 1922 avea loc la Alba Iulia unul dintre cele mai simbolice evenimente din istoria României. Regele Ferdinand și regina Maria au fost încoronați în cadrul unei ceremonii fastuoase, ca suverani ai României Mari.

Locul de încoronare nu a fost ales întâmplător la Alba Iulia

Micul orășel de provincie amintea de unirea înfăptuită de Mihai Viteazul la 1600 și de proclamarea Unirii Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România la 1 decembrie 1918. Se împlinea astfel una din profețiile marelui politician Nicolae Filipescu care îi spunea regelui, încă din 1915: „Sire, să te încoronezi la Alba Iulia ca rege al tuturor românilor sau să mori pe câmpia de la Turda ca Mihai Viteazul".

Ideea organizării unei încoronări regale apăruse după sfârșitul Primului Război Mondial. Anterior încoronării, în 1920, a fost organizată o comisie formată din personalități marcante precum generalul Constantin Coandă, diplomatul Nicolae Titulescu, compozitorul George Enescu, poetul Octavian Goga, viitorul patriarh Miron Cristea, istoricul Nicolae Iorga și inginerul Anghel Saligny.

Special pentru momentul încoronării din 1922 a fost construită Catedrala Ortodoxă din Alba Iulia care mai poartă denumirea și de „Catedrala Reîntregirii".

Construcția lăcașului a început în luna martie 1921 și a fost ridicată într-un timp record de numai 10 luni.

Regina Maria și regele Ferdinand au venit cu trenul regal de la București în dimineața zilei de 15 octombrie 1922. Au fost întâmpinați la gară de premierul Ionel Brătianu și primarul orașului din Alba Iulia. De la gară, familia regală a fost transportată în două calești trase de cai până la catedrală, unde erau așteptați de zeci de mii de oameni. Regina Maria era îmbrăcată „într-o rochie auriu-roșiatică, cu o mantie de catifea roșie pe urmeri, căptușită cu albastru și argintiu, purtând pe cap un voal auriu strâns pe frunte cu o panglică de aur".

După propriile mărturisiri lăsate în jurnal, regina Maria s-a îmbrăcat pentru marea ceremonie pe drum, chiar în trenul regal, întrucât la Alba Iulia nu existau locuri pentru cazare. Dar acest lucru nu a împiedicat-o să arate impresionant la festivitate.

În cadrul ceremoniei de încoronare, regele Ferdinand a primit coroana regală de la președintele Senatului și-a așezat-o singur pe cap. A ridicat apoi coroana de aur a reginei și a sărutat-o pe frunte pe Maria: „Eu am îngenuncheat în fața lui Nando (n.r. Ferdinand), care a pus greaua coroană pe capul meu, în vreme ce toate clopotele au sunat și acele salve de salut regal au fost trase". În acel moment miile de oameni aflați în fața catedralei au izbucnit în ovații pe fundalul Imnului Național cântat de fanfarele militare. Suveranii României au urcat apoi la un balcon de unde au salutat oamenii.

După festivitate a urmat un dineu oficial cu aproximativ 400 de invitați la care au participat reprezentanți ai caselor regale ale Angliei, Italiei, Spaniei, miniștri plenipotențiari din diverse țări, figuri militare de talie europeană. După terminarea dineului, regele Ferdinand și regina Maria au ieșit la parada militară în partea de vest a cetății de la Alba Iulia unde au dat onorul celor peste 50.000 soldați participanți.

A doua zi, pe 16 octombrie 1922, festivitățile au continuat la București. S-a trecut pe sub Arcul de Triumf. A urmat Te Deum-ul de la Mitropolie și apoi defilarea prin Piața Universității, în fața statuii lui Mihai Viteazul.

În prezent cele două coroane ale suveranilor României sunt expuse la Tezaurul istoric al Muzeului Național de Istorie a României din București. Coroana reginei Maria este din aur și cântărește circa 1800 grame.

Coroana lui Ferdinand este cea purtată și de regele Carol I și este realizată din țevile tunurilor de oțel capturate de Armata Română la Plevna, căreia i s-au mai adăugat trei pietre prețioase, reprezentând cele trei provincii românești care s-au unit cu Țara-Mamă: Basarabia, Bucovina și Transilvania.

Catedrala Încoronării este primul lăcaș de cult important construit în Transilvania după Unirea din anul 1918

Lăcașul de cult ortodox a fost ridicat special pentru încoronarea Regilor României Mari, Ferdinand și Maria, în 15 octombrie 1922. Piatra de temelie a edificiului a fost pusă pe 28 martie 1921. Lucrările propriu-zise de înălțare a Catedralei au durat aproximativ 9 luni.

Din perspectivă arhitecturală, Catedrala se înscrie în stilul neobrâncovenesc și în curentul național de arhitectură promovat în deceniile de debut ale veacului al XX-lea.

Turnul clopotniță, înalt de 52 de metri, cu tot cu cruce, domină, alături de turnul Catedralei Catolice, perspectiva orașului văzut din depărtare, însă este cu aproximativ trei metri mai scund decât cel catolic. Intrarea pe sub turnul clopotniță este străjuită de busturile regelui Ferdinand și reginei Maria, ansamblu sculptural adăugat însă recent.

Catedrala Încoronării are un plan în cruce greacă, asemenea bisericilor domnești sau episcopale ale ortodoxiei. Lăcașul de cult reproduce modelul bisericii Curții domnești din Târgoviște, cu o cupolă impresionantă în plan central, rezemată pe patru columne de marmură roșie.

Patru plăci comemorative împodobesc nișele pridvorului, amintind de momente istorice însemnate petrecute la Alba Iulia: Unirea lui Mihai Viteazul, la 1600; tipărirea Noului Testament de la Bălgrad; Răscoala lui Horea, Cloșca și Crișan și momentul „reîntregirii". Ultimul face referire la „reîntregirea" spirituală a românilor din Transilvania din 1948, când Biserica Greco-Catolică a fost desființată, iar clerul și enoriașii greco-catolici au fost obligați să îmbrățișeze ortodoxia. De aici și denumirea de Catedrala Reîntregirii.

Portretele ctitorilor primei Mitropolii Ortodoxe din Alba Iulia, Mihai Viteazul și Doamna Stanca, sunt pictate în pronaosul Catedralei.

De o parte și de alta a intrării în nava centrală, se află portretele regelui Ferdinand și reginei Maria, surprinși în ținuta avută la Alba Iulia la ceremonia de Încoronare. Decorul pictural înfățișează teme clasice ale iconografiei ortodoxe și poartă semnătura lui Costin Petrescu, recunoscut în plan european ca un maestru al frescei.

Parte a ansamblului architectonic sunt și pavilioanele amplasate în jurul curților interioare. În galeriile ce străjuiesc curtea interioară pot fi văzute piese arheologice din perioada romană și până în secolul al XVIII-lea. Piesele au rămas din anii când Muzeul orașului a funcționat în aripa estică a ansamblului. În incinta ansamblului arhitectural își are sediul și Arhiepiscopia Ortodoxă de Alba Iulia, ce are jurisdicție asupra bisericilor din județele Alba și Mureș.

Pictura murală a fost realizată de pictorul Costin Petrescu în tehnica „al fresca" (frescă) și se înscrie în spiritul iconografiei tradiționale. De o parte și de alta a intrării, apar portretele suveranilor României Mari, Regele Ferdinand I Întregitorul și regina Maria. În timpul regimului comunist, cele două portrete au fost acoperite cu o peliculă de vopsea, fiind restaurate după 1989.

Costin Petrescu, provenit dintr-o familie care a dat mai mulți zugravi de biserici, s-a perfecționat frecventând școli de belle arte în București, Viena, München și Paris, fiind recunoscut în plan european ca un maestru al frescei. Pictura Catedralei Încoronării a fost prima sa lucrare de anvergură, în realizarea căreia a preluat tradiția picturală bizantină. Capodopera sa rămâne însă marea frescă de la Ateneul Român (1933-1938).

Atât mozaicurile din lunetele celor patru nișe ale pridvorului, cât și icoanele catapetesmei aparțin pictorului Dumitru Ion Norocea. Pentru mozaicuri, el a adus materiale din Italia. Clopotul mare al Catedralei Incoronării este opera sculptorului Emil Wilhelm Becker; deasemeni elementele sculpturale decorative exterioare sunt executate de același artist.

Catapeteasma propriu-zisă și întreg mobilierul au fost realizate de sculptorul Constantin Mihail Babic.

În fața Catedralei se află busturile Regelui Ferdinand și a Reginei Maria.

Regele apare cu coroană, decorații și medalii în piept. Pe coroana Regelui Ferdinand (coroana care fusese a predecesorului sau, Regele Carol I) au fost adăugate însemnele provinciilor românești unite.

Bustul Reginei Maria este la fel de impunator amintind de frumusețea și inteligența reginei. Coroana ei a fost comandată la Paris, la o celebră Casa de bijuterii, o coroană din aur masiv, în stilul bizantin al coroanelor voievodale.

PERSONALITĂȚI

Roger Federer îi sfătuiește pe tinerii jucători să își formeze un stil propriu de joc, propria identitate, pentru că atunci tenisul va deveni cu adevărat distractiv și palpitant. Lui Federer nu-i rămâne decât să ia loc în tribune și să admire tenisul dintr-o altă perspectivă, nu din cea a sportivului din arenă. Rămâne de văzut ce drum va alege acesta în viitor, dacă se va face antrenor, antreprenor sau pur și simplu spectator.

Roger Federer a câștigat 20 de titluri de Grand Slam de-a lungul carierei

Talentul înnăscut a lui Federer s-a remarcat chiar și într-o competiție profesionistă de debut din 1998, la Gstaad

A fost clasat pe locul 1 mondial de către Asociația Profesioniștilor din Tenis (ATP) timp de 310 săptămâni, inclusiv un record de 237 de săptămâni consecutive, și a terminat ca numărul 1 la sfârșitul anului de cinci ori. A câștigat 103 titluri ATP la simplu, al doilea cel mai mult din toate timpurile, inclusiv 20 de titluri de Grand Slem la simplu, un record de opt titluri de simplu masculin la Wimbledon, un record de cinci titluri masculin la US Open la simplu și un record de șase campionate la sfârșit de an. În septembrie 2022, Federer s-a retras din tenisul profesionist în urma Cupei Laver.

Federer avea aproape patru ani când Boris Becker, idolul său din copilărie, a câștigat primul său titlu la Wimbledon în 1985. De atunci, Federer a urmărit „meciurile de tenis la televizor ore în șir." Reflectând asupra copilăriei sale, a spus el: „Mi-a plăcut cel mai mult tenisul dintre toate sporturile. A fost întotdeauna incitant și să câștig sau să pierd a fost întotdeauna în mâinile mele."

La scurt timp după ce s-a înscris la școală la vârsta de șase ani, Federer a devenit cel mai bun din grupa lui de vârstă

Tocmai la aceste sesiuni s-a împrietenit cu Marco Chiudinelli, un băiat „talentat" cu o lună mai mic decât Federer. Băieții jucau adesea squash, tenis de masă și fotbal împreună. Un grup de tenis de top la nivel regional a fost format când perechea avea opt ani; în ciuda faptului că au jucat pentru diferite cluburi, au devenit membri.

Au jucat pentru prima dată la un eveniment oficial numit The Bambino Cup din Arlesheim, când amândoi aveau opt ani. „Pe atunci am jucat doar un set lung de până la nouă jocuri", își amintește Chiudinelli. "Lucrurile nu mergeau bine pentru mine la început. Eram în urmă cu 2–5 și am început să plâng. Plângeam mult atunci chiar și în timpul meciurilor. Roger s-a apropiat de mine și a încercat să mă consoleze când ne-am schimbat partea. Mi-a spus că totul va fi în regulă și, de fapt, lucrurile au mers spre mai bine. Am luat conducerea cu 7–6 și am observat că valul s-a întors. Apoi a început să plângă și am alergat la el și l-am încurajat și lucrurile au mers mai bine pentru el. A fost singura dată când am putut să-l învingă."

Când avea 10 ani, Federer a început antrenamentul săptămânal, cu Adolf Kacovsky, antrenor de tenis la The Old Boys Tennis Club. „Am observat imediat că acest tip era un talent natural", a spus Kacovsky. „S-a născut cu o rachetă în mână". La început, Federer a primit lecții doar când făcea parte dintr-un grup, deși „eu și clubul am observat rapid că era enorm de talentat. Am început să-i oferim lecții private care erau parțial finanțate de club. Roger a învățat rapid. Când voiai să înveți ceva nou, a putut să-l ia după trei sau patru încercări, în timp ce alții din grup au avut nevoie de săptămâni."

Un „elev vedetă", tânărul elvețian și-a dorit mereu să devină cel mai bun din lume

„Oamenii au râs de el, inclusiv de mine", își amintește Kacovsky. "M-am gândit că poate deveni cel mai bun jucător din Elveția sau din Europa, dar nu cel mai bun din lume. A avut asta în cap și a lucrat la asta."

A jucat fotbal până la vârsta de doisprezece ani, când a decis să se concentreze exclusiv pe tenis.

La paisprezece ani, a devenit campion național al tuturor grupelor din Elveția și a fost ales să se antreneze la Centrul Național Elvețian de Tenis din Écublens. S-a alăturat circuitului de tenis pentru juniori ITF în iulie 1996.

În 1998, ultimul său an ca junior, Federer a câștigat titlul de juniori la Wimbledon și a fost recunoscut drept campionul mondial ITF de tenis al anului pentru juniori. De asemenea, a câștigat categoria sub 18 ani la prestigiosul Orange Bowl.

Primul turneu al lui Roger Federer ca profesionist a fost ATP Gstaad în 1998, unde l-a înfruntat pe Lucas Arnold Ker în optimile de finală și a pierdut cu 4–6, 4–6. Prima finală a lui Federer a avut loc la Marseille Open, care a fost în 2000, și a pierdut în fața lui elvețianul Marc Rosset, cu 6–2, 3–6, 6–7. Prima victorie a lui Federer în turneu a fost la turneul de la Milano în interior din 2001, unde l-a învins pe Julien Boutter cu 6–4, 6–7, 6–4.

Cea mai prestigioasă finală la care a participat a fost evenimentul Miami Masters, unde a pierdut în fața lui Andre Agassi, cu 3–6, 3–6, 6–3, 4–6. În plus, Federer a câștigat primul său eveniment Master Series la Hamburg Masters pe zgură, 6–1, 6–3, 6–4, în fața lui Marat Safin.

Federer a făcut zece finale de simplu între 1998 și 2002, din care a câștigat patru și a pierdut șase. A făcut șase finale de dublu în acest timp, dar a pierdut evenimentul Indian Wells Masters în 2002. Cele mai prestigioase evenimente pe care le-a câștigat au fost Hamburg Masters în 2002 și două evenimente din seria 500 de la Rotterdam în 2001 și 2002.

În 2003, Federer a câștigat primul său titlu de Grand Slam la Wimbledon, învingându-l pe Andy Roddick în semifinale și pe Mark Philippoussis în finală.

În august a avut șansa să preia pentru prima dată clasamentul nr. 1 de la Andre Agassi dacă ajungea în finala de la Montreal.

Cu toate acestea, el a căzut în semifinale în fața lui Roddick, într-un departajare din setul final, lăsându-l la 120 de puncte în spatele lui Agassi.

Acest lucru, împreună cu pierderile timpurii în fața lui David Nalbandian la Cincinnati și la US Open, i-au refuzat lui Federer șansa de a deveni numărul 1 pe toată durata sezonului.

Sezonul 2006 a fost statistic cel mai bun sezon din cariera lui Federer.

În noiembrie 2011, Stephen Tignor, redactor-șef editorial pentru Tennis.com, a clasat sezonul 2006 al lui Federer ca fiind al doilea cel mai bun sezon din toate timpurile în perioada Open Era, în spatele anului de Grand Slam al lui Rod Laver din 1969. Federer a câștigat 12 titluri de simplu (cele mai multe dintre orice jucător de la Thomas Muster în 1995 și John McEnroe în 1984) și a avut un record de meci de 92–5 (cele mai multe victorii de la Ivan Lendl în 1982). Federer a ajuns în finală într-un număr uluitor de 16 dintre cele 17 turnee la care a participat în timpul sezonului.

Federer a câștigat al treilea cel mai mare număr de titluri de turneu de Grand Slam (20), după Novak Djokovic (21) și Rafael Nadal (22). El este primul jucător de simplu masculin care a ajuns la zece finale consecutive ale turneelor de Grand Slam și un total de 31 de finale de Grand Slam. A câștigat o medalie de aur la dublu masculin și o medalie de argint la simplu masculin la Jocurile Olimpice din 2008 și, respectiv, 2012.

A petrecut al doilea cel mai mult timp în fruntea clasamentului ATP (310 săptămâni). De asemenea, deține recordul pentru cele mai multe titluri (6) la campionatele de sfârșit de an, unde participă doar cei opt jucători cu cel mai bine clasați de la sfârșitul anului. Federer a fost clasat printre primii opt jucători din lume în mod continuu timp de 14 ani și două săptămâni — de la 14 octombrie 2002 până la 31 octombrie 2016, când accidentările l-au forțat să renunțe la mare parte din sezonul 2016.

Până în 2020, niciun alt jucător de tenis masculin nu a câștigat 20 de titluri majore de simplu (recordul a fost depășit de atunci de Rafael Nadal și Novak Djokovic).

Federer a mai fost în 31 de finale majore (una mai puțin decât Novak Djokovic), inclusiv un record de 10 la rând.

A ocupat locul 1 mondial în clasamentul ATP pentru al doilea cel mai lung timp pentru un jucător masculin, în spatele lui Djokovic. El a fost clasat pe locul 1 la vârsta de 36 de ani și a câștigat un record de opt titluri la Wimbledon. A fost desemnat de șapte ori personalitatea sportivă elvețiană a anului.

În decembrie 2019, Federer a devenit prima persoană vie care a fost celebrată pe monede elvețiene. Fața lui va fi pe moneda de 20 de franci, iar în mai 2020, Swissmint a emis o monedă de aur Federer de 50 de franci, având un design diferit.

Roger Federer s-a retras oficial din tenis cu ocazia unui meci de dublu la Laver Cup. Finalul a fost unul emoționant, marele campion elvețian plângând ca un copil alături de Rafael Nadal, marele rival al carierei, dar și unul dintre cei mai buni prieteni ai săi

Câștigător a 20 turnee de Grand Slam, Roger Federer a menționat că nimeni din topul ATP nu execută, cel puțin în acest moment, reverul cu o singură mână cum o face el. O lovitură dusă la rang de artă de către elvețian

La o zi după anunțul retragerii elvețianului, Simona Halep a distribuit o poză cu ea și Federer de pe terenul de tenis. Sportiva din România a adăugat și un scurt mesaj emoționant la adresa fostului lider ATP și l-a felicitat pe acesta pentru tot ce a făcut de-a lungul carierei sale. "Nu va mai exista niciodată un alt Roger și sunt recunoscătoare că am avut șansa să joc în aceeași epocă cu el", a transmis Halep, pe Instagram.

Se spune că frumusețea se găsește în ochii privitorului, astfel bijuteriile au o semnificație cât se poate de personală iar "frumusețea lor" diferă de la persoană la persoană. Însă trebuie să agreăm că o bijuterie cu o valoare mare este frumoasă și fascinantă pentru toți privitorii. De aceea astfel de bijuterii au fost considerate și purtate drept simbol al statutului, astfel că o parte din aceste bijuterii au fost transmise din generație în generație, fiind de înțeles valoarea exorbitantă la care au putut ajunge astăzi unele dintre ele, care ne permite să realizăm topuri cu cele mai scumpe bijuterii din lume.

BIJUTERII

8 din cele mai scumpe bijuterii din lume valorează milioane de dolari

Unice și fascinante pentru frumusețea și măiestria prin care au fost create, bijuteriile reprezintă opere de artă

Se spune că pentru a înțelege prezentul trebuie să ne uităm în trecut, să vedem comorile inestimabile oferite de experiențe, pentru a le folosi cu înțelepciune în prezent. Unele dintre comorile care ne vorbesc de trecut sunt bijuteriile. Bijuteriile au fost întotdeauna parte a culturii umane, istoria bijuteriilor oferindu-ne dovezi despre importanța podoabelor în viața oamenilor.

Istoria omenirii a confirmat faptul că din cele mai îndepărtate timpuri, atât femeile cât și bărbații au apreciat bijuteriile, creându-le și purtându-le cu mii de ani în urmă. Regăsim printre bijuteriile remarcabile ale lumii de la simple brățări și lănțișoare din scoici până la coroane și coliere bătute cu diamante și alte pietre prețioase

Desigur, bijuteriile pe care strămoșii noștri le purtau pe vremuri nu erau făcute așa cum se fac în prezent. Acum zeci de mii de ani, oamenii purtau bijuterii din pene, oase, colți de animale, scoici și pietricele colorate. Aceste pietricele colorate erau de fapt pietre prețioase și semiprețioase și au fost admirate pentru frumusețea și durabilitatea lor și ulterior transformate în podoabe.

Diamantele nu au fost populare până când oamenii nu au învățat cum să le taie pentru a le descoperi strălucirea, fapt care a început în Europa în jurul anului 1300. Istoria bijuteriilor ne spune că multe tipuri de bijuterii au început ca obiecte funcționale. Broșele de exemplu provin din clemele care țineau îmbrăcămintea prinsă pe corp, așa cum este de exemplu toga din Roma Antică.

Inelele și pandantivele au fost folosite pentru sigilii, cât și ca semn de identificare a rangului și autorității.

Cea mai veche descoperire care atestă existența unei bijuterii a fost datată acum aproximativ 25.000 de ani

Acest colier simplu din oase de pește a fost găsit într-o peșteră din Monaco.

Bijuteriile erau produse din orice fel de materiale disponibile - pietre, piei de animale, pene, plante, oase, scoici, lemn și pietre frumos colorate. Odată cu trecerea timpului, tehnologia avansată le-a permis artizanilor să înceapă transformarea metalelor și pietrelor prețioase în opere de artă care au influențat culturi întregi și multe stiluri moderne de bijuterii.

În istoria bijuteriilor, Roma Antică este considerată un centru pentru atelierele de aurari. Împreună cu pietrele prețioase și metalele care au fost aduse în oraș au apărut lapidari și aurari din Grecia și din provinciile asiatice. Inelul de aur, care sub republică fusese un semn de distincție purtat de ambasadori, nobili și senatori, a început treptat să apară pe degetele persoanelor cu rang social inferior până când a devenit obișnuit chiar și printre soldați.

Bijuteriile au devenit din ce în ce mai mari și cu mai multe pietre colorate: rubin, smarald, safir, topaz, peridot, chihlimbar, jasp, carneol, onix, lapis lazuli.

Resursele naturale foarte diverse și comerțul înfloritor au creat premisele unei diversități în ceea ce privește designul bijuteriilor. Perlele proveneau din Golful Persic, smaraldul și peridotul din Egipt, jaspul, carneolul, onixul și lapis lazuli din Persia, safirul albastru și topazul din India și Sri Lanka, chihlimbarul avea o rută de transport specială din Gdansk. Romanii purtau în principal broșe și brățări din aur. Femeile romane purtau brățara spin la nivelul brațului, între cot și umăr, iar luptătorii romani purtau brățari din aur la nivelul brațului pentru protecție, dar și pentru a-și intimida adversarii.

În Evul Mediu, a apărut diferențierea clară între bijuteriile pentru bărbați și cele pentru femei. Într-o societate din ce în ce mai ierarhică, bărbații erau văzuți ca fiind superiori femeilor și au ocupat exclusiv poziții de putere. Coroane, sceptre, broșe speciale și inele masive au fost folosite pentru a defini roluri specifice în societate. Cu cât un bărbat purta mai multe bijuterii, cu atât era mai bine văzut. Pentru bărbați, inelele au fost deosebit de importante, deoarece reprezentau o modalitate de a se identifica cu anumite ranguri, simboluri sau familii importante.

Renașterea a avut un impact semnificativ în istoria bijuteriilor din Europa. Până în secolul al 17-lea, dezvoltarea comerțului a dus la creșterea disponibilității unei game largi de pietre prețioase, precum și expunerea la arta altor culturi. Acesta este momentul când crește enorm popularitatea pentru bijuteriile cu pietre prețioase.

Un exemplu în acest sens îl constituie Cheapside Hoard, stocul de bijuterii ascuns în Londra în timpul perioadei Commonwealth-ului și care nu a fost găsit până în 1912. Acesta conține smarald columbian, topaz, amazonit din Brazilia, turcoaz persan, peridot din Marea Roșie, opal, granat și ametist.

Când Napoleon Bonaparte a fost încoronat ca Împărat al Franței în 1804, el a reînviat stilul și grandoarea bijuteriilor în Franța. Astfel, bijutierii au introdus cerceii cu diamante, inelele cu diamante, broșa cu diamante si colierul cu diamante.

În acest articol vă prezentăm cele mai scumpe bijuterii din lume. Au fost adunate din toate câte puțin, de la coliere și broșe, până la tiare și ceasuri.

Și desigur predomină în această listă inele de la cele mai elegante case de bijuterii și de modă din lume, cele mai populare pietre scumpe fiind diamantele, și printre ele se mai găsesc și pietre, culoarea cărora este extrem de importantă în stabilirea prețului. În această listă nu există nici vreo bijuterie care se poate găsi la oricare magazin de bijuterii.

Diamantul «Vivid Pink» – 11,8 milioane de dolari

Diamantele de culoare roz sunt foarte scumpe. Nimeni nu știe din ce cauză diamantele roz sunt de culoare roză. Oricare altă culoare a diamantelor și-au primit explicație, însă nu și cea roză. Savanții presupun că această culoare este rezultatul unui șoc seismic care schimbă structura moleculară a acestor pietre foarte prețioase. De aceea, nu este de mirare că prima piatră prețioasă prezentată în acest articol este anume diamantul roz **(1.)**. Elementul central a acestei bijuterii este diamantul roz de 5 carate care are forma unei pernuțe. Calitatea acestui diamant este într-atât de înaltă, încât este considerat o bijuterie de o valoare și frumusețe excepțională. Din fiecare parte are câteva diamante simple care au fost încrustate în platină și aur de 18 carate.

Peacock Brooch (Broșa Păun) — 100 milioane de dolari

A doua dintre cele mai scumpe bijuterii din lume este o broșă minunată **(2.)** care și-a făcut apariția pentru prima dată în 2013 la târgul de artă TEFAF din Olanda. Broșa, în formă de păun, conține un total de 120,81 de ct. și peste 1.300 de pietre de diamante albe, galbene, albastre și portocalii. Diamantul central, de culoare albastru închis, este unul foarte rar și are 20,02 ct.

Proprietarul și locul unde se află această broșă nu sunt făcute publice în acest moment.

Diadema din smaralde și diamante – 12,7 milioane de dolari.

Această diademă **(3.)** din smaralde și diamante a fost creată cam prin 1900 și aparținea prințesei Katharina Henckel von Donnersmarck aproape toată viața ei. Diadema a fost comandată de soțul ei și se deosebește datorită celor 11 smaralde de forma unor fructe de păr din care a fost creată. Toate aceste smaralde cântăresc 500 carate. Pe lângă faptul că a fost creată din argint, aur și diverse diamante mici, însăși diadema este încrustată cu 11 diamante mari care au forma unor pernuțe.

Inelul Bvlgari Blue – 15,7 milioane de dolari

Acest inel **(4.)** format din două diamante mari de diferite culori arată neobișnuit. Elementul principal al acestuia este diamantul albastru triplu tăiat, clasificat ca o bijuterie extrem de frumoasă, cu o greutate de 10,95 carate și diamantul alb, de asemenea tăiat triplu, care cântărește 9.87 carate. Aceste două diamante se află pe un inel de aur, încrustat cu diamante tăiate în forma unor baghete. Inelul a fost creat la începutul anului 1970 și a fost cumpărat pentru prima dată cu un milion de dolari pentru a fi dăruit unei soții de colecționar european. Însă, când inelul a reapărut la licitații, el a fost apreciat cu 12 milioane de dolari.

Colierul cu rubin «Inima Regatului» – 14 milioane dolari

Casa de bijuterii a lui Garrard (House of Garrard) este cea mai veche casă de bijuterii și până în anul 2007 a fost giuvaergiul Coroanei (Crown Jeweller), fiind responsabil pe păstrarea tuturor bijuteriilor Coroanei Britanice. Nu este uimitor faptul că toate giuvaerele create de ei sunt din cele mai prețioase și calitative. Colierul cu rubin «Inima Regatului» **(5.)** este o bijuterie din acest plan. După cum s-ar putea presupune și din numele lui, elementul central al colierului este o inimă de rubin birmanez de 40,63 carate. Pe lângă piatra prețioasă roșie, colierul este înfrumusețat cu 155 carate de diamante. Nu este destul pentru a uimi? Atunci va fi interesant să aflați și de faptul că colierul poate fi transformat într-o diademă, în caz că cineva ar prefera să fie mai degrabă o prințesă, decât o regină.

Diamantul galben-strălucitor de la compania Graff Vivid Yellow – 16,3 milioane de dolari

Giuvaergiul englez Laurence Graff și compania lui «Graff Diamonds», sunt niște giganți în lumea bijuteriilor. De aceea, nu este uimitor faptul că avem aici încă o bijuterie a acestei companii. De această dată este vorba despre diamantul galben strălucitor de 100 de carate, pus pe o un inel de aur și încrustat cu diamante mai mici. Piatra prețioasă uriașă **(6.)** a pus un record mondial între diamantele galbene în momentul când a fost adus la licitația Sotheby's din Geneva. Inițial acesta a fost un diamant nemodificat de 190 de carate, pe care Graff l-a achiziționat din Africa de Sud.

A avut nevoie de 9 luni pentru a tăia diamantului în forma sa ideală.

Colierul «Inima Oceanului» – 17 milioane de dolari

Dacă totuși vorbim despre diamante albastre, să nu trecem cu vederea peste următorul giuvaer, care este un exemplu ideal al unei vieți în care predomină arta. În anul 1997, Leonardo DiCaprio și Kate Winslet au mers la o plimbare pe o navă de croazieră, care s-a sfârșit cu o catastrofă.

«Titanic» a naufragiat iar Celine Dion a cântat o melodie care astăzi se asociază cu acel naufragiu și filmul creat pe baza istoriei. Unul din recuzitele legendare ale filmului a fost colierul numit «Coeur de la Mer», pe care eroina principală a preferat să-l salveze mai degrabă decât pe iubitul său, erou jucat de Leonardo DiCaprio, care prin urmare s-a înecat în apele oceanului.

După ce filmul a fost lansat, giuvaiergiul Harry Winston a creat o replică a colierului din pietre prețioase reale. În însăși „inima" acestui colier **(7.)** a fost pusă o piatră prețioasă de culoare albastră de 15 carate. Gloria Stewart, actrița care a jucat-o pe bătrânica pe nume Rose, a venit purtând acest colier la înmânarea premiului Oscar.

Graful Roz – 46,2 milioane de dolari

În anul 2010, lucrătorii licitației casei Sotheby's, știau că acest inel va fi vândut scump la licitație. Însă, nu și-au putut imagina că el va fi apreciat cu mai mult de 40 milioane de dolari. Inelul a devenit una dintre cele mai scumpe bijuterii din toată istoria. Proprietarul acestui inel încrustat cu un diamant de 24,78 de carate, cândva a fost un giuvaergiu foarte faimos – Harris Winston.

Pe lângă faptul că diamantul are o culoare foarte rară, el a fost considerat unul dintre cele mai bune diamante găsite vreodată. În anul 2010, comerciantul de diamante, Laurence Graff a cumpărat piatra prețioasă cunoscută azi ca „Graful Roz".

L-a cumpărat cu aproximativ 27-38 milioane de dolari, pe care lucrătorii de la Sotheby's sperau să-i primească pentru inel la licitație.

MONUMENT

Turnurile cu ceas erau amplasate în apropierea centrelor orașelor și erau deseori cele mai înalte structuri de acolo. Cel mai vechi turn cu ceas a fost Turnul Vânturilor din Atena, care avea opt cadrane solare. În interiorul său, exista și un ceas cu apă (sau clepsydra), condus de apa care cobora din Acropole. În Song China , un turn cu ceas astronomic a fost proiectat de Su Song și ridicat la Kaifeng în 1088, cu un mecanism de evacuare lichidă . În Anglia, un ceas a fost pus într-un turn cu ceas, precursorul medieval al Big Ben, la Westminster, în 1288, iar în 1292 a fost pus un ceas în Catedrala Canterbury.

Cele mai renumite turnuri cu ceas din lume nu reprezintă doar structuri impresionante din punct de vedere estetic, ci sunt și adevărate opere arhitecturale

Big Ben

Big Ben este un reper faimos al Londrei, situat la capătul nordic al Palatului Westminster. Big Ben este, de fapt numele dat Marelui Clopot al ceasului cu patru fețe din turnul cu ceas, dar adesea este extins pentru a se referi la turnul cu ceas în sine. La momentul finalizării sale în 1859, Big Ben era unul dintre cele mai precise și mai mari ceasuri din lume. Big Ben apare în aproape toate filmele și documentarele de călătorie care prezintă Londra.

Timp de doi ani, în timpul Primului Război Mondial, clopotul Big Ben din Londra a fost tăcut pentru a împiedica aeronavele inamice să-l folosească în identificarea Camerelor Parlamentului.

Big Ben a fost cel mai mare ceas cu patru fețe din lume, fiind depășit între timp de Turnul cu ceas Allen-Bradley din Milwaukee, Wisconsin. Acest ceas însă nu are clopot, deci ceasul din Westminster încă este cel mai mare ceas cu patru fețe și clopot din lume. Big Ben este cel mai mare ceas cu clopot și patru fețe, și al treilea turn cu ceas ca înălțime din lume.

Turnul cu ceas Rajabai

Turnul cu ceas Rajabai este o structură impresionată de 280 de metri înălțime situată în campusul Fort al Universității din Mumbai, India. Turnul cu ceas își are originea în dominația colonială din India, când a fost proiectat de arhitectul englez George Gilbert Scott. Construcția Turnului cu ceas Rajabai a fost finalizată între 1869 și 1878. Turnul poartă numele lui Rajabai, mama unui borker indian bogat, Premchand Roychand, care a finanțat construcția turnului cu ceas. O fuziune a stilului gotic și venețian poate fi observată în structura Turnului cu Ceas Rajabai.

Costul total al construcției a ajuns la 555000 INR, o sumă mare de bani pentru perioada de timp. O parte din costul total al construcției a fost donată de Premchand Roychand, un broker prosper care a fondat Bursa de Valori din Bombay, cu condiția ca turnul să fie numit după mama sa, Rajabai.

Turnul a fost închis publicului după ce a devenit un loc frecvent pentru cei care încercau să se sinucidă.

Zytglogge, turnul medieval emblematic al Bernei

Turnul medieval emblematic al Bernei, Elveția, Zytglogge este un reper semnificativ al orașului. A fost construit în secolul al XIII-lea și a îndeplinit multiplele funcții – închisoare, turn cu ceas, turn de pază, memorial civic și centrul vieții urbane. Zytglogge este o moștenire de importanță națională. De asemenea, face parte din Patrimoniul Mondial UNESCO al orașului vechi Berna.

Când a fost construit în jurul anilor 1218–1220, Zytglogge a servit drept turn de poartă al fortificațiilor de vest din Berna. Acestea au fost ridicate după prima expansiune a orașului spre vest, după independența sa de facto față de Imperiu. La acea vreme, Zytglogge era o clădire ghemuită de numai 16 metri (52 ft) înălțime. Când creșterea rapidă a orașului și extinderea ulterioară a fortificațiilor (până la Käfigturm) au relegat turnul la statutul de linie a doua în jurul anilor 1270-1275, acesta a fost înălțat cu 7 metri pentru a trece cu vederea casele din jur.

Turnurile cu ceas sunt un tip specific de structură care găzduiește un ceas cu turelă și au una sau mai multe fețe de ceas pe pereții exteriori superiori. Multe turnuri cu ceas sunt structuri de sine stătătoare, dar pot, de asemenea, să se alăture sau să fie situate deasupra unei alte clădiri.

Unele clădiri au, de asemenea, fețe de ceas la exterior, dar aceste structuri servesc altor funcții principale. Turnurile cu ceas sunt comune în multe părți ale lumii, unele fiind clădiri cu adevărat emblematice.

Un exemplu este Turnul Elizabeth din Londra, numit de obicei „Big Ben", deși strict acest nume aparține doar clopotului din interiorul turnului. Deși turnurile cu ceas sunt astăzi în mare parte admirate pentru estetica lor, ele au servit cândva un scop mai important.

Înainte de mijlocul secolului al XX-lea, majoritatea oamenilor nu aveau ceasuri, iar înainte de secolul al XVIII-lea chiar și ceasurile de acasă erau rare. Primele ceasuri nu aveau cadran, ci erau doar ceasuri care băteau, care sunau clopote pentru a chema comunitatea din jur la muncă sau la rugăciune. Prin urmare, au fost plasate în turnuri, astfel încât clopotele să poată fi auzite pe o distanță lungă.

Turnurile cu ceas erau amplasate în apropierea centrelor orașelor și erau adesea cele mai înalte structuri de acolo. Pe măsură ce turnurile cu ceas au devenit tot mai comune, designerii și-au dat seama că un cadran în exteriorul turnului le-ar permite orășenilor să citească ora oricând doreau.

Există multe structuri care pot avea ceasuri sau fețe de ceas atașate la ele, iar unele structuri au adăugat ceasuri la o structură existentă.

Potrivit Consiliului pentru clădiri înalte și habitat urban, o structură este definită ca o clădire dacă cel puțin cincizeci la sută din înălțimea sa este alcătuită din plăci de pardoseală care conțin o suprafață de podea locuibilă. Structurile care nu îndeplinesc acest criteriu sunt definite ca turnuri.

Un turn cu ceas se potrivește istoric cu această definiție a unui turn și, prin urmare, poate fi definit ca orice turn construit în mod specific cu una sau mai multe (adesea patru) fețe de ceas și care poate fi fie independent, fie parte a unei biserici sau a unei clădiri municipale, cum ar fi o primărie. Prin urmare, nu toate ceasurile din clădiri fac din clădire un turn cu ceas.

Mecanismul din interiorul turnului este cunoscut sub numele de ceas de turelă. Adesea marchează ora (și, uneori, segmente de o oră), prin sondare mari clopote sau clopoței, uneori , jucând fraze muzicale simple sau melodii. Unele turnuri cu ceas au fost construite anterior ca clopote și apoi li s-au adăugat ceasuri. Deoarece aceste structuri îndeplinesc definiția unui turn, ele pot fi considerate turnuri cu ceas.

Utilizarea turnurilor cu ceas datează din antichitate

Deși turnurile cu ceas sunt astăzi admirate în cea mai mare parte pentru estetica lor, au avut odată un scop important. Înainte de mijlocul secolului al XX-lea, majoritatea oamenilor nu aveau ceasuri, iar înainte de secolul al XVIII-lea chiar și ceasurile de acasă erau rare. Primele ceasuri nu aveau fețe, ci erau doar ceasuri izbitoare , care sunau clopote pentru a chema comunitatea din jur la muncă sau la rugăciune. Prin urmare, erau așezați în turnuri, astfel încât clopotele să fie auzite pe o distanță lungă.

Palazzo Vecchio

Terminat la începutul anilor 1300, Palatul Vechi din Florența este atribuit lui Arnolfo di Cambio și a servit ca sediu al guvernului orașului timp de secole. Primul ceas a fost adăugat turnului în 1353 și a fost operat de un cadran solar. În secolul al XVII-lea, un pendul inspirat de Galileo a fost instalat în spatele ceasului pentru a regla timpul.

În prezent, Palazzo Vecchio servește drept Primărie, însă cea mai mare parte a sa a fost transformată în muzeu, ținând cont de uriașul patrimoniu artistic cu care este populat. Palatul are trei curți. Prima are ca elemente de interes o statuie Putto cu Delfinul de Andrea del Verrocchio (în centrul curții) – acum o copie, originalul fiind adăpostit într-una dintre camerele de la al doilea etaj al palatului – și zidurile cu fresce de Vasari. A doua curte datorează multe, din punct de vedere arhitectural, lui Cronaca, în vreme ce a treia impersionează cu uimitoarele scări concepute și ele tot de Vasari.

Turnul cu ceas Deira

Turnul cu ceas Deira este situat la poarta Podului Maktoum din zona Deira din Dubai. Proiectat de arhitectul Ziki Homsi, turnul a fost construit la mijlocul anilor 1960 pentru a celebra primele exporturi de petrol ale țării.

Turnul a fost reconstruit folosind beton în 1989, deoarece armăturile originale din oțel s-au corodat. Fețele de ceas au fost înlocuite în 2008, iar turnul are acum ceasuri Omega cu sisteme GPS care elimină necesitatea modificărilor manuale.

La Turnul cu Ceas Deira se poate ajunge cu metroul din Dubai. Cea mai apropiată stație de metrou este Al-Rigga pe Linia Roșie. Zona din jurul turnului cu ceas Deira este foarte importantă din punct de vedere comercial și include birourile marilor companii aeriene internaționale care operează în Emiratele Arabe Unite.

Ziarul Telegraph a enumerat Dubai Clock Tower printre cele mai frumoase 17 turnuri cu ceas din lume.

Turnul Regal cu Ceas din Makkah

Makkah Royal Clock Hotel Tower, renumita clădire din Arabia Saudită, cunoscută și sub numele de „Abraj Al-Bait" din Mecca, clădirea Makkah este a treia cea mai înaltă din lume, cu o înălțime de 601 metri, după Burj Khalifa și Shanghai Tower.

Clădirea deține un hotel, un centru de conferințe, un muzeu Islamic și o sală de rugăciune cu o capacitate de 10.000 de persoane. De asemenea, interiorul clădirii include un mall de cinci etaje și o platformă pentru Observator, folosit pentru a observa luna în timpul lunii sfinte, aprilie. Situat lângă situl cel mai sfânt al Islamului, hotelul Makkah Royal Clock Tower de 76 de etaje, se ridică precum un far, luminând întreg orașul.

Turnul cu Ceas Makkah este cel mai înalt turn din lume. Ora ceasului se poate citi, aparent de la aproximativ 17 kilometri distanță, însă ceasul poate fi observat, chiar și de la 25 de kilometri depărtare. Cadranul este împodobit cu peste 98 de milioane de plăci de mozaic din sticlă, cu frunze de aur de 24 de karate.

Diagnosticarea și tratamentul la romani constau dintr-o combinație între medicina greacă și unele practici locale. Așa cum au făcut grecii înaintea lor, medicii romani efectuau o examinare fizică amănunțită a bolnavului. Totuși, progresele se făceau lent și incomplet. Medicii aveau tendința de a-și dezvolta propriile teorii, ceea ce îi făcea să se îndrepte în direcții diferite.

În timp ce medicii din Roma antică prescriau elixire macabre și foloseau vise pentru diagnostice, au făcut și progrese medicale semnificative

Medicina din Roma antică combina cunoștințele științifice cu credințele supranaturale și religioase. Medicii romani au adoptat multe dintre practicile și filozofiile medicului grec Hipocrate și ale adepților săi – în special după anul 219 î.Hr. sosirea lui Archagathus din Sparta, creditat drept primul medic grec care a profesat în oraș.

Cu toate acestea, vechii romani purtau, de asemenea, amulete pentru a alunga bolile și ofereau votive la temple zeilor cărora li se atribuiau puteri vindecătoare. Amestecul acestor două abordări a produs câteva dintre următoarele fapte surprinzătoare despre sănătate și medicină în Imperiul Roman.

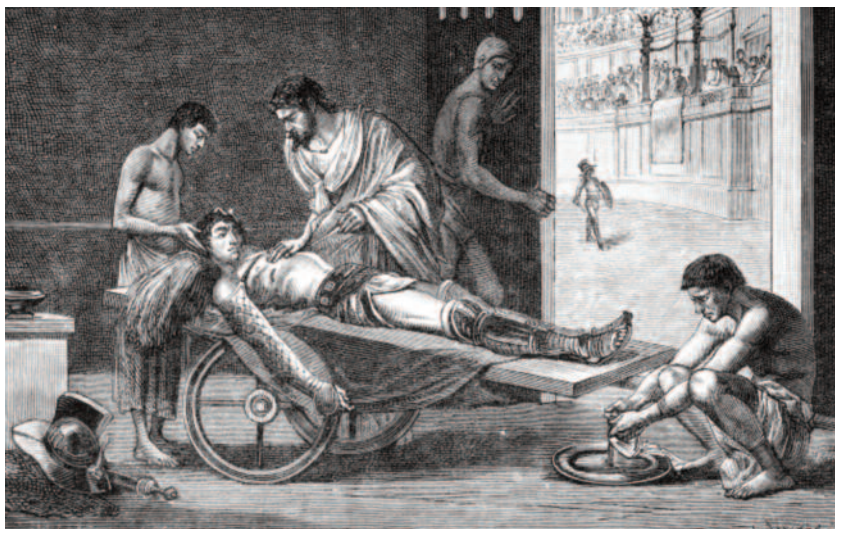

Galen tratând un gladiator rănit în coliseumul din Pergamon, secolul al II-lea, ilustrație de C. Gilbert, „Know Yourself, Notions of physiology to youth and educated people", 1883, de Louis Figuier (1819-1894)

Sângele și ficatul gladiatorilor uciși se credea a fi remedii pentru epilepsie

Vărsarea sângelui unui gladiator nu s-a încheiat neapărat după ce a pierdut o luptă până la moarte. Fără o înțelegere științifică a cauzei epilepsiei, medicii romani le-au recomandat celor care au suferit de această suferință misterioasă să bea sânge cald extras din gâtul unui gladiator ucis sub formă de elixir. „Sângele gladiatorilor este băut de epileptici ca și cum ar fi o ciurmă de viață", a spus cărturarul roman Pliniu cel Bătrân.

Medicii au susținut, de asemenea, consumul de ficat de gladiator ca tratament. Doctorul roman Scribonius Largus a raportat că spectatorii vor „păși înainte și vor smulge o bucată de ficat unui gladiator care zăcea eviscerat în praf". Este posibil ca medicii să fi prescris remediile macabre, deoarece gladiatorii erau văzuți ca simboluri ale virilității care au murit sănătoși.

Născut și crescut în Grecia, Galen de Pergamon a studiat anatomia și teoria fiziologică în Alexandria, Egipt, și și-a perfecționat abilitățile medicale tratând gladiatori răniți în locul său de naștere, înainte de a se stabili la Roma în 162 d.Hr. Pe lângă efectuarea de intervenții chirurgicale, cum ar fi îndepărtarea cataractei, Galen a susținut exerciții fizice, o dietă echilibrată, o bună igienă și baie și a teoretizat că creierul, nu inima, controla corpul. El a fost primul medic care a demonstrat că laringele generează vocea și a identificat diferența dintre sângele venos și cel arterial. Servind ca medic personal pentru mai mulți împărați, Galen a avansat cunoștințele anatomice prin grija sa de gladiatori și disecții și vivisecțiuni ale animalelor. A scris sute de tratate medicale, dintre care unele au rămas referințe standard până în anii 1500.

Se credea că elementul pentru o sănătate bună este menținerea în echilibru a celor patru „umori"

Medicii romani au atribuit teoriei dezvoltate în Grecia antică conform căreia sănătatea și emoțiile unei persoane sunt guvernate de patru substanțe interne: sânge, flegmă, bilă galbenă și bilă neagră. Aceste „umori" erau legate de cele patru calități elementare (cald, rece, umed și uscat). Medicii romani au atribuit o serie de afecțiuni unui dezechilibru în umorile corpului.

Galen, de exemplu, credea că un exces de bilă neagră a cauzat tumori canceroase. Echilibrul ar putea fi restabilit prin tratamente precum sângerări, vărsături, clisme, inducerea transpirației și ingestia de cantități mari de alimente clasificate ca fiind calde sau reci și umede sau uscate.

Interzicerea de către Roma Antică a majorității disecțiilor cadavrelor umane – din cauza preocupărilor religioase, etice și de sănătate publică – a împiedicat studiile anatomice.

Medicii precum Galen s-au bazat în schimb pe disecția și vivisecția animalelor, în special a porcilor și primatelor, deoarece structurile lor anatomice le oglindeau pe cele ale oamenilor. Aceste disecții erau spectacole publice care serveau drept divertisment și o metodă pentru medici de a atrage noi pacienți.

Medicii au folosit visele ca instrumente de diagnostic

Mulți medici antici romani au luat în considerare visele atunci când au făcut diagnostice și au stabilit tratamente, deoarece credeau că ar putea fi semnale de la suflet despre dezechilibrele umorale din corp.

Medicii credeau că visele ar putea oferi informații despre pacienți care erau ascunse de observația directă. „Orice rău văd și par să facă în vise adesea ne va indica lipsa, excesul și calitatea umorurilor", a scris Galen.

De exemplu, visele care includeau zăpadă sau gheață au fost considerate a indica un exces de flegmă (un umor considerat rece și umed), în timp ce cele care prezentau foc semnalau niveluri ridicate de bilă (un umor considerat cald și uscat). Galen a diagnosticat un luptător care visa că se luptă să respire în timp ce stă într-o cisterna de sânge ca suferă de un exces de umor, așa că i-a prescris sângerarea ca tratament.

Corpul medical al armatei le-a permis soldaților romani să trăiască mai mult decât cetățenii romani

Împăratul Augustus a înființat primul corp medical militar profesionist, care a atras medici profesioniști greci prin acordarea de drepturi de cetățenie romană deplină, scutiri de impozite și pensii.

Corpul medical a format una dintre primele unități dedicate de chirurgie pe teren, a construit sisteme de salubritate bine concepute pentru a preveni bolile și a fost pionierat atât cu garoul hemostatic pentru a opri hemoragia, cât și pentru a închide arterele pentru sutură. Medicii de tabără au stat la avangarda medicală a imperiului, absorbind idei noi prin călătoriile lor și studiind anatomia umană în timp ce efectuau operații pe soldații răniți în spitalele de campanie. Datorită, în parte, inovațiilor corpului medical al Romei antice, speranța de viață a soldatului obișnuit a fost cu cinci ani mai mare decât a cetățeanului obișnuit.

Pe baza tratatelor medicale, a textelor legale și a inscripțiilor funerare, oamenii de știință au ajuns la concluzia că femeile practicau medicina în Roma antică. În timp ce femeile doctor nu erau răspândite, era mai frecvent să găsești femei care acționau ca moașe, lucrând sub îndrumarea medicilor pentru a asista la naștere și pentru a administra medicamente pentru fertilitate.

Femeile doctori, care practicau ocazional în alte discipline decât ginecologia și obstetrică, tindeau să fie femei libere de origine greacă, în timp ce moașele fuseseră adesea înrobite anterior.

Mulți medici romani au asociat dieta cu sănătatea bună și au prezentat varza drept „super-aliment" care ar putea preveni și trata o gamă largă de afecțiuni. „Ar fi o sarcină îndelungată să enumerăm punctele bune ale varzei", a scris Pliniu cel Bătrân. Istoricul roman Cato cel Bătrân a dovedit că are dreptate într-un tratat de aproape 2.000 de cuvinte despre puterile salubre ale varzei în De Agricultura.

Potrivit lui Cato, leguma cu frunze a vindecat durerile de cap, tulburările de vedere și problemele digestive, în timp ce aplicarea de varză zdrobită a vindecat fără durere rănile, contuziile, și luxațiile.

„Într-un cuvânt, va vindeca toate organele interne care suferă", a scris el. Cato chiar a scris că inhalarea vaporilor de varză fiartă a promovat fertilitatea și că scăldarea în urina unei persoane care a mâncat multă varză a vindecat multe boli.

Ce reprezintă "zgomotul Alb" și care sunt beneficiile oferite de acesta?

Somnul este deosebit de important pentru oameni. La ora actuală, milioane și milioane de adulți și de copii din lumea întreagă se confruntă cu mari dificultăți în ceea ce privește somnul pe timpul nopții din cauza unor probleme precum stres, apnee în somn, dureri cronice, etc.

Privarea de somn poate crește riscul unei persoane pentru o varietate de boli cronice, inclusiv diabet, obezitate și depresie. În cazul copiilor, a bebelușilor, dacă nu dorm suficient, aceștia răcesc și obosesc mai ușor, au somnuri scurte ziua, coșmaruri, etc.

Din fericire, în ultimii ani, s-a dovedit că ajutoarele simple îi ajută pe oameni să adoarmă mai repede și/sau să doarmă suficient. De aceea, cu toții căutăm adesea astfel de instrumente ajutătoare, iar unul dintre acestea îl reprezintă utilizarea sunetelor liniștitoare, precum zgomotul alb sau „white noise" în limba engleză. În articolul de față îți vom spune ce este zgomotul alb, cum influențează somnul și care sunt beneficiile pe care acesta le oferă.

„Zgomotul Alb" este un zgomot de fond, uniform, care nu conține sunete puternice, înalte, nu prezintă schimbări bruște de intensitate sau de ritm

Zgomotul alb reprezintă sunetul ce include toate frecvențele care pot fi percepute de urechea umană – între 20 Hz și 20 kHz– și care sunt redate la intensitate sau la amplitudine egală. Acesta sună ca un șuierat. Printre cele mai cunoscute zgomote albe sunt sunetele emise de un televizor fără conexiune la cablu, de aparatul aer condiționat, de un uscător de păr, de un ventilator sau de aparatul de radio. În același timp, zgomotul alb poate ascunde și alte sunete care îți permite să dormi mai bine.

Termenul de „zgomot alb" derivă din cel de „lumină albă". Așa cum aceasta reprezintă un amestec al tuturor lungimilor de undă ale luminii vizibile, zgomotul alb este la rândul său un amestec al tuturor frecvențelor sonore audibile.

Există mai multe tipuri de zgomote albe pe care oamenii le pot folosi, iar sursele pot fi fenomene naturale sau diferite dispozitive electronice. Cele mai cunoscute sunete provenite din natură sunt sunetul ploii și al vântului, foșnetul frunzelor în copaci, sunetul mării și al valurilor mării care se sparg la țărm sau o apă curgătoare cum ar fi un pârâu. În același timp, progresul tehnologic a făcut ca în momentul de față să existe diferite dispozitive și numeroase aplicații pentru telefoanele mobile care redau întocmai cele mai cunoscute zgomote albe. Acestea sunt folosite mai ales de către părinți atunci când încearcă să-și adoarmă bebelușii ori în perioadele dificile în care micuții au colici și erupții dentare.

Specialiștii le recomandă părinților ca mai întâi să testeze mai multe variante mai ales dacă observă că bebelușul lor nu se liniștește cu un anumit tip de sunet. Pentru astfel de cazuri, cele mai folosit aparate care emit "zgomote albe" sunt aspiratorul, ventilatorul și aparatul de aer condiționat. În același timp, dacă te afli cu copilașul în vacanță la munte și observi că adoarme cu șemineul aprins, înseamnă că zgomotul emis de lemnele care trosnesc îl liniștește și îl ajută să doarmă liniștit. Astfel de zgomote albe au un efect liniștitor și asupra adulților. Mulți dintre noi am observat că dormim cel mai bine vara când afară plouă torențial sau iarna, atunci când se aude sunetul viscolului. De asemenea, zgomotul alb te poate ajuta atunci când studiezi, când compui sau când lucrezi. Practic, poate îmbunătăți unele aspecte ale performanței cognitive la persoanele cu o atenție mai mică

Beneficiile folosirii zgomotului alb

Blochează zgomotele ambientale care pot distrage atenția. Sunetul liniștitor al unui aparat cu zgomot alb poate ascunde sunetele care te pot ține treaz, așa cum este lătratul câinilor, vecinii zgomotoși ori claxonul mașinilor. Unele spitale instalează aparate de zgomot alb în saloanele pacienților astfel încât aceștia să poată adormi mai ușor. În plus, persoanele care suferă de tinitus (n.r. – țiuiutul în urechi) folosesc adesea zgomotul alb pentru a suprima acest țiuit.

Poate induce somnul prin relaxare Zgomotul alb nu numai că blochează sunetele deranjante, dar oferă și un zgomot ambiental relaxant care te poate ajuta să dormi și să te odihnești cum trebuie. Te ajută să „stingi" mintea Oamenii care suferă de insomnie se luptă din răsputeri să oprească gândurile negative pentru a putea adormi. Când stai întins în pat în liniște, orice zgomot cât de mic poate acționa ca un declanșator și poate „activa" aceste gânduri. Dacă folosești în astfel de situații un zgomot alb îți vei reduce gândurile negative și vei reuși să te relaxezi, să adormi și să dormi mai bine.

Multe aparate cu zgomot alb sunt de mici dimensiuni, așa că le poți lua cu tine atunci când călătorești. Dacă nu dorești să cumperi un aparat cu zgomot alb poți descărca o aplicație dedicată pe smartphone-ul tău.

Încoronarea regelui Charles al III-lea va avea loc pe data de 6 mai 2023

Evenimentul va păstra elemente ale ceremoniilor anterioare și va „reflecta rolul monarhului de astăzi”

Încoronarea regelui Charles al III-lea va avea loc sâmbătă, 6 mai 2023, la Westminster Abbey, ceremonia reflectând rolul modern al monarhiei, a fost anunțat.

Regele și Regina Consort vor fi încoronați într-o slujbă care va păstra unele elemente istorice ale încoronărilor trecute, dar va recunoaște și spiritul vremurilor.

Charles va fi uns cu ulei sfânt, va primi orbul, inelul de încoronare și sceptrul, apoi va fi încoronat cu coroana maiestuoasă a Sfântului Eduard și binecuvântat în timpul ceremoniei. Camilla va fi, de asemenea, unsă cu ulei sfânt și încoronată, așa cum a fost Regina Mamă când a fost încoronată Regina în 1937.

Într-o declarație, Palatul Buckingham a spus: „Ceremonia de încoronare va avea loc la Westminster Abbey, Londra și va fi condusă de arhiepiscopul de Canterbury.

Încoronarea de anul viitor va fi prima de aproape 70 de ani - ultima fiind pentru Elisabeta a II-a în iunie 1953 - și prima ținută într-o sâmbătă de la Edward al VII-lea în 1902

Securitatea va fi sporită în ziua respectivă

„Ceremonia îl va vedea pe Majestatea Sa Regele Carol al III-lea încoronat alături de Regina Consort.

„Încoronarea va reflecta rolul monarhului de astăzi și va privi spre viitor, având în același timp rădăcini în tradiții de lungă durată și spectacol.

Nu a existat niciun comentariu de la palat cu privire la rapoartele conform cărora Charles vrea o ceremonie simplă de doar o oră.

Serviciul de încoronare al Reginei Elisabeta a II-a în 1953 a durat mai mult de trei ore. Rapoarte neconfirmate au sugerat că lista de invitați va fi probabil redusă de la 8.000 din 1953 la 2.000.

Dar declarația palatului sugerează modificări aduse unei ceremonii care a păstrat o structură similară de mai bine de 1.000 de ani. Guvernul și casa regală vor fi conștiente de amploarea încoronării în lumina crizei costului vieții cu care se confruntă țara.

Încoronările nu au avut loc în mod tradițional într-un weekend, iar regretatei Regine având loc într-o zi de marți.

Guvernul nu a comentat încă dacă vor exista aranjamente pentru o sărbătoare bancară.

Planurile pentru eveniment sunt cunoscute sub numele de cod Operation Golden Orb și stabilesc planul serviciului și spectacolul din jurul acestuia.

În ultimii 900 de ani, ceremonia a avut loc la Westminster Abbey și

Cuprinzând peste 23.000 de pietre prețioase, Bijuteriile Coroanei sunt neprețuite, având o valoare culturală, istorică și simbolică incalculabilă

aproape întotdeauna a fost condusă de arhiepiscopul de Canterbury din 1066. Slujirea reginei Elisabeta a II-a s-a bazat în mare parte pe cea a tatălui ei, George al VI-lea, care a fost modelată după cea a luiGeorge al V-lea – deși au fost construite structuri speciale de scaune în interiorul bisericii pentru a crește congregația obișnuită la 8.000.

Oamenii din interiorul Palatului au declarat pentru Mail on Sunday că Ducele de Norfolk, care în calitate de mareșal conte are responsabilitatea de a organiza ceremonia, a fost însărcinat să facă din aceasta o ceremonie mai simplă, mai scurtă și mai diversă, care să reflecte Marea Britanie modernă. „Regele a retras mult încoronarea, recunoscând că lumea s-a schimbat în ultimii 70 de ani”, a declarat o sursă pentru ziar.

Se spune că o schimbare în discuție este pentru un cod vestimentar mai relaxat.

Încoronarea noului suveran are loc în mod tradițional la ceva timp după urcarea pe tron, în urma unei perioade de doliu național și regal, care permite și timp pentru pregătire.

În centrul sărbătorii și al fastului este o ceremonie solemnă, religioasă, în timpul căreia suveranul este uns, binecuvântat și sfințit de către arhiepiscop.

Unele ritualuri cheie vor fi păstrate, inclusiv ungerea monarhului, care va jura că va fi „apărătorul credinței”, nu „apărătorul al credinței”, așa cum s-a speculat anterior. Autocarul de stat din aur din 1762, care a fost renovat cu costuri mari pentru jubileul de platină al Reginei, va face din nou parte din procesiunea de încoronare.

Încoronarea Elisabetei a II-a la Westminster Abbey pe 2 iunie 1953 – la aproximativ 16 luni după ce devenise regină – a fost primul eveniment internațional major televizat.

Charles, care avea patru ani la acea vreme, și-a amintit în 2006 că mulțimile în fața Palatului Buckingham scandau „Vrem regina!” l-a ținut treaz cu o seară înainte.

Aproximativ 27 de milioane de oameni – mai mult de jumătate din populația de la acea vreme – au urmărit evenimentul la televizor. A fost, pentru mulți, prima dată când se uitau la televizor.

Ceremonia a durat aproape trei ore, a atras 8.251 de invitați oficiali înghesuiți în niveluri temporare și a inclus reprezentanți din 129 de națiuni și teritorii.

Andrea Bocelli a înregistrat un nou album împreună cu copiii săi

Primul album de sărbători al lui Andrea Bocelli, „My Christmas”, a fost unul dintre cele mai bine vândute albume din 2009, făcându-l pe celebrul tenor sinonim cu sezonul sărbătorilor.

Acum, el face cu adevărat din perioada sărbătorilor o afacere de familie.

Bocelli, în vârstă de 63 de ani, va lansa noul său album, „A Family Christmas”, pe 21 octombrie. Lui i se alătură fiul său Matteo, în vârstă de 24 de ani, și fiica Virginia, în vârstă de 10 ani. Este prima dată când toți trei lucrează împreună în studio.

Tenorul italian a numit timpul scurt de execuție al albumului un miracol: familia și-a înregistrat vocea la începutul verii.

„Când faci muzică într-un timp scurt, primești primele emoții. Nu prea te gândești la asta”, spune Matteo. „De cele mai multe ori, este bine să înregistrezi primele emoții.”

Fiul lui Bocelli, care și-a făcut recent debutul în film în „Three Thousand Years of Longing” de George Miller, spune că ideea pentru un album de familie a venit de la casa lor de discuri Decca Records, după ce a văzut publicul reacționând când Virginia și Matteo s-au alăturat tatălui lor pe scenă. Bocelli a mai cântat live cu amândoi.

„Pentru mine, ca tată, a fost foarte plăcut să le ascult munca”, spune Bocelli.

Tatăl lui Andrea Bocelli, Alessandro, îi spunea adesea: „Trebuie să faci două lucruri: să cânți în America și să cânți la televizor”, își amintește tenorul despre încurajarea pe care a primit-o la începutul carierei sale. „Pentru mine, este foarte frumos să am posibilitatea de

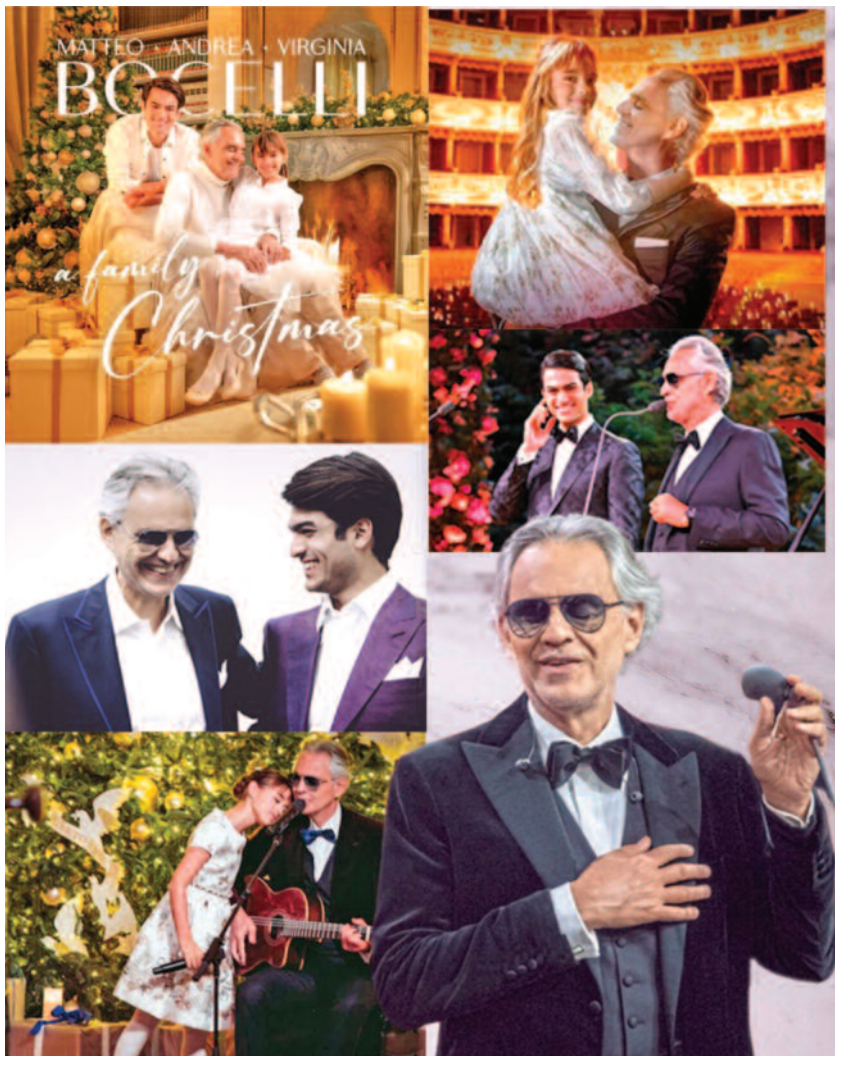

a face înconjurul lumii cu toată familia mea.”

Familia lui include și soția și managerul său, Veronica Berti, și fiul cel mare Amos, 25 de ani. Pe lângă noul album, familia Bocelli vor porni într-un turneu de 11 concerte în decembrie, care include primele spectacole ale tenorului în Indianapolis, Bridgeport, Connecticut și Savannah, Georgia. De asemenea, va avea și un concert la Madison Square Garden din New York.

Un total de 13 piese, majoritatea cover-uri și standarde pe care tenorul nu le cântase niciodată până acum, cuprind „A Family Christmas”. Primul single, „The Greatest Gift”, este o melodie originală care conține vocea tuturor celor trei Bocelli. “Patriarhul” familiei a jucat cel mai mare rol în selecția finală a cântecului – cel puțin conform celor doi copii.

„Eu și Matteo nu am ales nicio melodie”, glumește Virginia, înainte de a adăuga că fratele ei a ales „Happy Xmas (War Is Over)” pentru album. Alte piese includ „Joy to the World”, „I’ll Be Home for Christmas” și „Feliz Navidad”. „Am fost destul de încântat, nu doar pentru tati, ci mai ales pentru Matteo, pentru că nu am făcut niciodată nimic muzical cu el.”

Nu vă înșelați, totuși, Virginia iubește sezonul sărbătorilor. Ea descrie cu entuziasm tradițiile familiei, inclusiv Ajunul Crăciunului. „În ziua de Crăciun, avem de obicei, ca toți italienii, paste… o masă foarte consistentă”, spune ea. „După cină, mergem în sufragerie și începem să deschidem cadourile.”

Pentru mulți dintre cei care sărbătoresc Crăciunul, dimineața începe cu o verificare pentru a vedea dacă Moș Crăciun a trecut pe acolo. Dar pentru Bocelli, vacanța lor începe cu o altă tradiție.

„În fiecare an, mergem împreună la liturghie dimineața”, spune Bocelli. „Acesta, pentru mine, este singurul lucru important pentru Crăciun”.

Despre Andrea Bocelli fanii au doar cuvinte de laudă

Vocea inconfundabilă a tenorului s-a auzit în foarte multe țări din lume, unde cu drag a concertat și a bucurat sufletele participanților. Este unul dintre cei mai mari și cunoscuți tenori din toate timpurile. A fost învățăcelul lui Luciano Pavarotti.

Pe lângă talentul său uimitor și dragostea pentru muzică, tenorul Bocelli a reușit să strângă de-a lungul timpului aprecierile oamenilor care s-au regăsit în povestea lui de viață.

Fie că s-au născut cu dizabilități sau le-au dobândit pe parcurs, Andrea Bocelli a fost un sprijin pentru persoanele care au trecut prin aceeași experiență ca el. Tenorul s-a născut cu glaucom congenital, o boală rară care afectează nervul optic. Încă de când era însărcinată, mama lui a fost atenționată ca bebelușul pe care îl va naște va fi cu dizabilități, însă femeia a decis să-l păstreze și să-l crească cel ce devenea legenda muzicii de operă peste ani și ani.

La vârsta de 12 ani, boala s-a înrăutățit în momentul în care tânărul Bocelli s-a lovit puternic la cap. Lovitura a fost destul de serioasă, producând o hemoragie la nivelul creierului și afectându-i vederea complet.

În ciuda impedimentului medical, Andrea Bocelli nu a renunțat la visul și pasiunea pentru muzică, așadar a învățat să manevreze pianul, flautul și xaxofonul.

A înregistrat cincisprezece albume de studio, atât cu muzică clasică cât și pop, alte trei compilații cu cele mai bune cântece și douăsprezece albume de operă înregistrate, toate acestea fiind vândute în peste 75 de milioane de exemplare la nivel mondial.